

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 czerwca 2013r.

sprawy **A. K. i Z. S.**

skazanych z art. 56 ust.3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1k.k.

z powodu kasacji wniesionych przez obrońców skazanych

od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 13 września 2012 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 22 maja 2012r.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasacje uznając je za oczywiście bezzasadne,**
- 2. zwolnić skazanych od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Kasacje wniesione w imieniu skazanych są bezzasadne i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnoszą w nich zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie skierowane są one przeciwko ustaleniom faktycznym dokonany przez Sąd I instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Przechodząc do omówienia kasacji wniesionej w imieniu skazanego A. K. stwierdzić trzeba, w odniesieniu do zarzutu pierwszego, że rozstrzygnięcia Sądów oparte zostały w zasadniczej części na wyjaśnieniach z postępowania przygotowawczego (k. 5-5v., 12, 257-268, 466, 622-625) oraz wyjaśnieniach złożonych w sprawie III K 110/10 przed Sądem Okręgowym w L. (k. 921-942) przez O. S., który nie zdążył złożyć stosownych wyjaśnień w postępowaniu sądowym, ponieważ zmarł (k. 828). Sąd I instancji miał świadomość, że do dowodu z pomówień należy podchodzić z dużą ostrożnością, co zostało podkreślone na k.10 uzasadnienia wyroku. Jednocześnie przekonujące są uwagi tego Sądu, że ze względu na precyzyjność wyjaśnień, jasność oraz konsekwencję, jak również potwierdzenie się ich w pozostałym materialnie dowodowym, należało uznać je za wiarygodne. Okoliczności te dostrzegł również Sąd II instancji, który dokonując kontroli instancyjnej wyroku Sądu Rejonowego wskazał, że wyjaśnienia O. S. obdarzone są walorem pełnej wiarygodności (s.12-13 uzasadnienia wyroku Sądu Odwoławczego). Sąd dokonał przy tym zestawienia wskazanych wyjaśnień z innymi dowodami zebranymi w sprawie (tj. częściowo z wyjaśnieniami współoskarżonych [...]); a także z informacjami zawartymi w dokumentach dotyczących udzielanych O. S. przepustek, okresach odbywania kar, itp.), w sposób nie budzący wątpliwości potwierdzając wcześniej wyprowadzone wnioski.

Z pewnością nie można tez uznać za przekonującą argumentację zaprezentowanej w kasacji, którą można sprowadzić do założenia, że gdyby oskarżony S. żył, to zapewne obecnie złożyłby wyjaśnienia o odmiennej treści. W tej perspektywie zarzut ma charakter postulatywny i jako taki nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut drugi powiela ostatni z zarzutów zgłoszonych w apelacji przez obrońcę A. K. Wskazać należy, że Sądy obydwu instancji nie powzięły żadnych wątpliwości odnośnie sprawstwa A. K. Zarazem wątpliwości w tym zakresie, które podnosi obrona nie mogą być ujmowane jako naruszenie art. 5§2 k.p.k.. Jest to bowiem wyraz dążenia do przyjęcia odmiennego stanu faktycznego, który pozostawałby w jawnej sprzeczności z wyjaśnieniami O. S.

W zarzucie trzecim kasacji wskazano, że Sąd Odwoławczy praktycznie nie odniósł się do żadnego ze zgłoszonych zarzutów apelacyjnych. Uzasadnienie

rozstrzygnięcia Sądu Odwoławczego jest w tym zakresie stosunkowo lakoniczne, co rzeczywiście może wywoływać wrażenie zbyt ogólności w odniesieniu się do zarzutów apelacyjnych. Jednakże główny zarzut dotyczył wyjaśnień O. S., kolejne zaś stanowiły konsekwencję negowania przez obronę wartości procesowej wskazanego dowodu. Z tej perspektywy, szczegółowe odniesienie się Sądu II instancji do problematyki wiarygodności wskazanego dowodu, pozwalało na bardziej ogólne potraktowanie kolejnych kwestii, wtórnych wobec powyższej.

Zaznaczyć przy tym należy, że Sąd Okręgowy odniósł się na k.14 uzasadnienia swego wyroku do zagadnienia przeprowadzenia przytoczonych w zarzucie dowodów z urzędu, zauważając że: „porozumiewanie się skazanych nie tylko podczas zorganizowanych zajęć, ale też pomiędzy celami, jest oczywistością, której nie trzeba dowodzić”. Odniesiono się również, do zarzutu dotyczącego zaniechania przeprowadzenia dowodu z billingu połączeń telefonicznych, słusznie zauważając bezcelowość takiej czynności, z uwagi na fakt różnicy czasu pomiędzy ujawnieniem telefonów, a okresem współdziałania oskarżonych. W końcu wskazano także na okoliczności, że Z. S. objęty był w Zakładzie Karnym nadzorem penitencjarno - ochronnym oraz, iż nie zatrzymano przy nim bezpośrednio środków odurzających czy psychotropowych (k. 244 - pismo z Zakładu Karnego w W.).

Przechodząc do omówienia zarzutów podniesionych w kasacji obrońcy Z. S. wskazać trzeba, że jak podnoszono przy omawianiu kasacji obrońcy A. K., w analizowanej sprawie głównym dowodem były wyjaśnienia złożone przez O. S., które zostały uznane przez Sądy za w pełni wiarygodne, m.in. przez fakt ich szczegółowości i potwierdzenia się w innych dowodach. Co do postępowania Z. S., to istotnie nie zatrzymano przy nim środków odurzających (k. 244), jednakże fakt ten nie wyklucza jego sprawstwa, co zostało jasno i przekonująco wyłożył Sąd Okręgowy (k.14 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego).

Zarzut drugi w swej istocie powiela zarzut poprzedzający. Raz jeszcze podkreślić należy, że Sądy słusznie uznały za wiarygodne wyjaśnienia O. S., gdyż były one konsekwentne, szczegółowe i znalazły potwierdzenie w innych dowodach. Przede wszystkim zaś wskazać wypada, że art. 5§2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejs ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez

ten sąd,

Co do zarzutu trzeciego natomiast, odnieść trzeba te same uwagi, które poczyniono już wyżej przy omawianiu ostatniego zarzutu zgłoszonego w kasacji obrońcy A. K.

W tej sytuacji, nie sposób przyjąć, że którykolwiek z zarzutów sformułowanych przez obrońców skazanych mógłby zostać przyjęty za zasadny.

Powyższe skutkowało uznaniem obu skarg kasacyjnych za bezzasadne w stopniu oczywistym.

Skazanych, uwzględniając ich sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.